

Jaroslav Štefec: Česká republika nemá žádnou armádu! Jde zde jen o provize a tunelování miliard korun

- CZ24 News | 7. května 2020

ČESKO: Dnes jsem na stránkách serveru ozbrojeneslozky.cz objevil fascinující článek o české armádě. Zřejmě napsaný s cílem ji zlepšit image. Na rovinu – něco tak absolutně pitomého jsem už dlouho nečetl. Autorka (při vší úctě k ženám) projevila tím, co zdánlivě „logicky a odvážně“ napsala, neskutečnou míru neznalosti problematiky armády a vojenství, prezentovanou navíc formou, srovnatelnou snad jen se stupidním vystoupením Greta Thunberg před Valným shromážděním OSN. Ačkoliv s mnoha názory vyjádřenými v článku principiálně souhlasím, rozhodně ne v kontextu představ o úkolech ozbrojených sil, které se snaží vnutit čtenářům. Konkrétně třeba představy, že “armádu máme na válčení”.

Armádu máme přesně na to, co jí vymezuje zákon 219/1999 Sb. o ozbrojených silách. V něm se v § 9 Hlavy III jasně říká, že:

- (1) Základním úkolem ozbrojených sil je připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení.
- (2) Ozbrojené síly plní též úkoly, které vyplývají z mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení.

V § 14 jsou pak taxativně vyjmenovány další úkoly, k nimž může být využito armády v případě nutnosti chránit životy, zdraví a majetek občanů ČR. Občanů, kteří platí svému státu těžké peníze na to, aby tyto úkoly byla “jejich” armáda v případě potřeby schopná plnit. Neplatíme rozhodně na to, aby naši vojáci “bojovali za Prahu” u Kábulu nebo u Bamaku, a nebyli přitom ani schopni, ani ochotni pomoci vlastním lidem v případě celonárodní krize, o obraně území ČR nebo o schopnosti být skutečným spojencem v případě reálného válečného ohrožení evropských zemí NATO ani nemluvě.

Jen člověk s minimálním rozhledem, kterého ani nenapadlo si přečíst Severoatlantickou smlouvu, nebo se seznámit s principy, na nichž se budují skutečné armády, může napsat, že armáda je na válčení. Armáda je na obranu vlastní země a na to, aby v případě hrozby napadením jasně prezentovala odhodlání státu bojovat a způsobit útočníkovi takové ztráty, že si dvakrát rozmyslí cokoli podnikat.

Mluvím samozřejmě o skutečných armádách, jako jsou turecká, řecká, ruská, polská nebo americká, skutečných států, jako jsou Turecko, Řecko, Rusko, Polsko nebo USA. Ne o nesoběstačném přívěsku cizích armád pseudostátečku bez vlastní zahraniční, obranné a bezpečnostní politiky, jako je AČR. Česká armáda prostě není skutečnou armádou, dokonce ani podle nejprimitivnějších definic ve Wikipedii. Říká se jí tak čistě ze setrvačnosti. Je bez záloh a se zastaralou výzbrojí, přestože od roku 1994 stačila „sežrat“ (se zápočtem inflace) už téměř 2 biliony korun.

Co jsme vlastně jako občané ČR za svoje peníze dostali? Zvýšila se nějak naše bezpečnost? Zlepšila se obranyschopnost naší země? Přiznejme si, že za ty peníze jsme “dostali” armádu, která nedokáže ubránit vůbec nic. Ještě tak možná jeden tábor v Afghánistánu, plus jeden francouzský uranový důl někde v Mali.

Předcházející politické reprezentace nám vytrvalou a neutuchající péčí “nadělily” miniarmádku,

vyzbrojenou neudržovatelnou (a neudržovanou) směsicí třicet a více let "staré" sovětské výzbroje a nelogického mixu dvacet i více let "moderní" techniky západní provenience, nakupované ve stylu "ber kde ber, jen když budou provize". Což by byla akvizičně i logisticky naprosto nezvladatelná kombinace i pro ekonomicky daleko silnější státy, než je ČR.

Nebudu psát, že by mě zajímalo, kde ty vyhozené peníze jsou, protože to vím velmi dobře. Víím, kam a jak „tekly“, nebo „byly odklány“. Zřejmě na rozdíl od toho, čemu se říká „vojenské zpravodajství“, řízené bývalým detektivem od Pinkertonů, a jehož hlavním úkolem je podle všeho v první řadě zajištění nerušeného toku peněz „do správných kapes“ bez ohledu na situaci, v jaké se nachází ČR a její ekonomika. A to včetně špehování a organizování diskreditace lidí, kteří tomuto „bohulibému“ procesu překáží.

Vážím si Aleše Opaty a opravdu mu držím palce, ačkoliv ne se všemi jeho názory souhlasím. Je to rovný a férový chlap, který asi jako vůbec první „porevoluční“ NGŠ našel odvahu nazývat věci pravými jmény a snažit se něco skutečně změnit. Bojím se ale, že na tuhle hydru nemá. Zvláště při té sestavě, která aktuálně řídí ministerstvo obrany.

Jaroslav Štefec